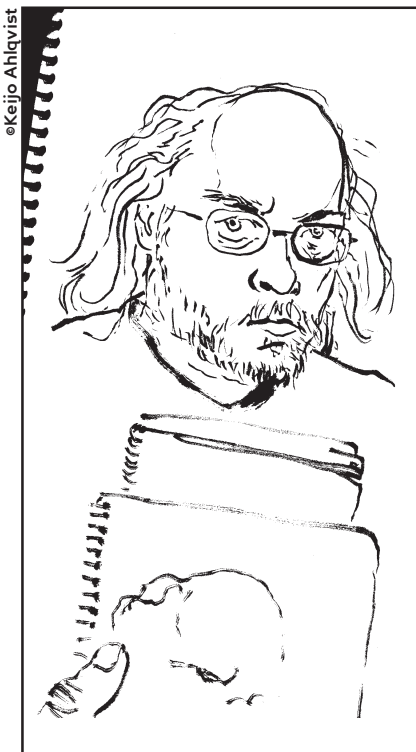

Artikkelisarjassa eri sarjakuvapiirtäjät kertovat työvälineistään.

Välineurheilua
SARJAINFO Piirtäjän pelit ja vähkeet

Myöhäinen rakkaus:

Pentelin sivellinkynä GFKP

Kävin vessan peilistä piirtämässä oma-kuvan. Patruuna on tyhjenemässä, joten tuli kuivia viivoja. Patruunoita voi täyttää muillakin tussimusteilla, kunhan laimentaa ihan pikkuisen ja käyttää kynää päivittäin, ettei "väärä" väri pääse kuivumaan. Alkuperäinen tussi on vesiliukoista mutta kuivuu kyllä vesiväriytyksen pitäväksi.

Pentelin keino-kuituharjakset ja keskimmäinen muita pidempi karva.

Keijo Ahlqvist

Olen opettanut sarjakuvan tekemistä vuodesta 1987, nyt yhdeksättä vuotta Limingan taidekoulun sarjakuvalinjalla. Teimme Ari Kutilan kanssa ensimmäisen suomalaisen sarjakuvantekoppaan Piirrä sarjakuvaa! Nykyään keräilen oppimateriaalia wikiin www.sarjakuvanteko.fi. Joka yhteydessä olen hehkuttanut että sivellin on paras piirustusväline: ilmeikkäin, hauskin ja monipuolisin.

Joskus pentuna yritin piirtää siveltimellä, mutta se oli surkeaa. Olin ihaillut Pecos Billin lennokkaita piirroksia ja yritin aloitella omaa lännensarjaa. Kuvista tuli kuvottavia ja lannistuin.

Mallioppiminen on parasta

Myöhemmin Kutila ja Tikkasen Petteri näyttivät, kuinka suloista viivaa siveltimestä jää. Kun seurasin, miten he pitelivät välinettä, ymmärsin paremmin sen mahdollisuuksia. Kynä piirtää vinossa ja sitä painetaan jämakästi paperia vasten, mutta sivellintä pidellään pystymässä, jotta sitä voi nostaa ja laskea kepeästi paperinpinnalla jäljen leveyden vaihtelemiseksi. Ei se niin vaikeaa ollut, kun näki ja kokeili perässä.

Mutta siveltimen kunnossapito vaatii opettelua sekkin. Ensinnäkään sitä ei pidä kastaa holkkiin asti, sillä sieltä sitä ei saa pestyä, ja tussijäämät pönköttävät harjak-

sia harottamaan. Joka käytön jälkeen sivellin pitää pestä, ennen kuin tussi kuivuu – siis myös pidemmän tuumintatauon ajaksi, sillä silloin voi puhelin soida tai tulla nälkä ja unohtaa koko sivellin. Sitä ei saa jättää mitään vasten niin, että harjakset kuivuvat mutkalle. Muoviholkki ei riitä suojaaksi, sillä se irtoaa kynäkotelossa. Tarvittaisiin sivellinten säilytyskoteloa (jollainen on liian iso) tai sushimatto johon kääriä sivellin kuljetuksen ajaksi.

Ja kun työpöydän täytyttyä siirryin työskentelemään yksinomaan vuoteessa, mustepullon kanssa olisi tullut ongelmia.

”Heitä roskeen nuotiimaritussit! Opettele sivellin.” Tätä olen hokenut jo noin

kolmelle sadalle sarjakuvaopiskelijalle, vaikka itse en ollut näädänkarvaiseeni koskenut vuosikausiin (Raphael on muuten paras).

Elämäni syttyi valo

Eräänä päivänä siivottessani koulun sarjakuvaluokkia löysin oudon kapistuksen. Se oli kuin täytekyynä, jonka terän paikalla oli harjakset. Sen patruuna oli tyhjä, mutta harjakset eivät olleet kuivuneet – mitä pirua? Kyljessä luki Pentel GFKP, ja netin avulla Iso-Britanniasta löytyi paikka, josta saattoi ostaa semmoisen ynnä patruunoita.

Sillä oli käsittämättömän ihana piirtää. Piirsin tuolloin lasertulostuspaperille luonnostelemiani oppimateriaalisivuja puhtaaksi. Mutta se houkutteli leikkimään ja kiemuroimaan.

Pahaksi onnekseni olin tavannut tinkimättömän sarjakuvataiteilijan Ville Rannan, joka suosi piirtämistä ilman lyijykynäluonnostelua. Kaikki mitä olin ikinä piirtänyt, alkoi näyttää vastenmieliseltä ja väkinäiseltä. Olin sarjakuvaope, joten minun ei pitänyt olla lannistavan etevä, mutta vielä vähemmän lannistavan kökkö. Päätin aloittaa opettelun alusta. Palasinkin kuusivuotiaan tasolle, mutta muutamassa kuukaudessa psyykkasin eroon itsekritiikistäni, joten se ei enää sattunut.

Niinpä piirrän joka päivä Pentel Brushpenillä ilman luonnoksia, toisinaan

Kynän keinokuituiset harjakset kestävät kauan. Tuo keskikarva on joissain yksilöissä häiritsevänkin pitkä, mutta sitä ei kannata lyhentää liikaa sillä se on perin käyttökelpoinen.

mallista, toisinaan mitä sivellinkynän kärki sattuu tuottamaan, vuoteessa, lehtiö ilman tukea kädessäni. Samalla välineellä voi myös tekstata ja maalata mustat alueet. Silti sen keskimmaisella, muita hieman

pidemmällä karvalla voi piirtää ohuempaa jälkeä kuin Micron 00001-kynällä (heitä se roskeen!). Piirtäminen on kivaa. Pääasia on terapia, ei se, että piirrokseni miellyttäisi lukijaa.

Pienlehteilijä! Omakustantaja! Mainosta julkaisuasi ilmaiseksi Sarjainfossa!

Lehden taittoa helpottaaksesi käytä ilmoituksessasi vakioleveyttä. 54 mm ja 113 mm, eli yhden ja kahden palstan levyiset pikku-ilmot ovat kätevimmit taittaa, korkeus miel. n. 85-130 mm. Lähetä mainoksesi joko päätoimittajan tai taittajan (timoro2@yahoo.com) osoitteeseen (ks. "apinalaatikko" s. 3). Painovalmiit ilmoitukset mieluiten tiff- muodossa, harmaasävy tai m/v. Väh. 300dpi. Merkitse julkaisujen nimet sekä hinnat selkeästi näkyville ilmoitukseen, sekä tarkat tilausohjeet. Ilmoituksen lisäksi lähetä Sarjainfon toimitukseen yksi numero mainostettavaa lehteä tms. julkaisua. Sarjainfo tarvitsee myös ilmoittajan yhteystiedot, vähintään puhelinnumeron ja/tai sähköpostiosoitteen.

SARJAINFO